

Тобто навчання, орієнтоване на досягнення мети (в даному випадку високої позитивної оцінки), визначається результуючою тенденцією досягнення, що виникає при спільному впливі двох тенденцій: прагнення до успіху і запобігання невдачі.

Таким чином, можна зробити кілька висновків:

- по-перше, мотивація досягнення високих результатів у навчанні є одним із видів мотивації, що визначають творче, ініціативне відношення студента до процесу свого навчання і що впливає як на характер, так і на якість освітнього процесу;
- по-друге, рейтингова система оцінювання успішності студентів, що складаються із поточного, проміжного і підсумкового контролю, у більшості випадків викликає велику задоволеність студентів системою оцінювання і дозволяє виявити суб'єктність студента в навчальному процесі;
- по-третє, поділ усього курсу на кілька більш-менш самостійних, логічно завершених блоків, модулів і тем, а також здійснення належного контролю формує у студентів адекватну систему оцінювання своїх знань по дисциплінах і дає можливість самим контролювати навчальний процес;
- по-четверте, використання активного зворотного зв'язку й оптимальний розподіл фронтальних, індивідуальних і групових видів роботи та їхня відповідність визначеному відрізкові вивчення навчального матеріалу допомагають досягти більш високого рівня освоєння знань студентами і підсилюють їхній самоконтроль у ході навчального процесу.

Шевченко О. Л., канд. філол. наук, доцент

ОСОБЛИВОСТІ КОНТРОЛЮ СФОРМОВАНOSTІ ІНШОМОВНОЇ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ СТУДЕНТІВ

Освіта в Україні в цілому, вища школа, зокрема, не стоять осторонь, поза межами європейської інтеграції. Відкрита зона європейської вищої освіти несе багато нових позитивних спільних перспектив, і разом з тим зберігає повагу до національних особливостей функціонування освіти в кожній окремій країні. Спільна система кредитів та можливість їх перезарахування у країнах-учасниках Болонського процесу дає можливість взаємо

визнавати дипломи, що в свою чергу сприяє трудовій та освітній міграції.

Але без володіння іноземною мовою неможливо реалізувати соціальну та професійну мобільність студентів та фахівців. Тому першочерговим завданням викладачів кафедри іноземних мов є впровадження Загальноєвропейських рекомендацій з мовної освіти і, зокрема, пошук нових підходів до формування загальних компетенцій студентів, запровадження інноваційних підходів до формування іншомовної комунікативної компетенції та застосування в навчальному процесі системи контролю рівня сформованості іншомовної комунікативної компетенції, яка включає мовну, мовленнєву, соціокультурну, дискурсну та стратегічну.

Висунення іншомовної комунікативної компетенції як основної мети навчання зумовлює необхідність перегляду з цих позицій не лише проблем технології навчання, але й питань контролю та оцінювання.

Нагальними стають завдання з розробки комунікативного підходу до організації і проведення контролю, який передбачає визначення рівня іншомовної комунікативної компетенції за допомогою комунікативно-орієнтованих завдань, що стимулюють використання іноземної мови як реального засобу спілкування.

Вітчизняні та зарубіжні вчені відмічають, що проблема контролю комунікативних умінь ще недостатньо вивчена. Основна увага методистів приділялась результативності контролю, його валідності, практичності та надійності. В зв'язку з цим головна роль відводилася дослідженню його тестової форми.

Проте щодо методичних досліджень проблеми комунікативного підходу до контролю та його відповідних форм і змісту, вони, як правило, були пов'язані виключно з підсумковим контролем.

На наш погляд, у процесі викладання іноземної мови за професійним спрямуванням важливим є тематичний контроль, що зумовлено психологічними закономірностями засвоєння матеріалу. Але практика засвідчує наявність деяких проблем у його проведенні. Вони пов'язані з багатооб'єктністю цього виду контролю, а також з місцем і часом його проведення, що зумовлює необхідність пошуку оптимальних форм організації контролю.

Оскільки реальна комунікація здійснюється в певних ситуаціях, у тому числі ділових, процес навчання та контроль, який є невід'ємною його частиною, можуть здійснюватися у формі ролі-

вої або ділової гри. Такий висновок базується на тому факті, що гра дозволяє створювати різноманітні ситуації ділового спілкування, стимулюючи використання студентами іноземної мови. Таким чином саме в ігровій формі найповніше реалізується комунікативний підхід до організації тематичного контролю.

З урахування комунікативного підходу до контролю, до такої ділової/рольової гри мають входити мовленнєві комунікативні (продуктивні та рецептивні) вправи, які забезпечують контроль рівня сформованості мовленнєвих навичок.

Комплексна контрольна ділова/рольова гра має відповідати таким вимогам: бути функціональною та включати всі об'єкти контролю; мати сюжетну організацію та комунікативно-спрямовані вправи; відповідати певним критеріям оцінювання та містити фіксовані результати мовленнєвої діяльності.